Empordà
21/febrer/2017

COMUNICACIÓ
Seguiu l'actualitat a través de la nostra web
Informació actualitzada diàriament 24/7
WWW.EMPORDA.INFO

Constel·lació Peñaranda

Una exposició recupera l'univers fràgil, poètic i íntim de l'artista

Fa vuit anys, poc temps abans de morir, Lluís Peñaranda va exposar al Museu de Granollers en una mostra sobre els orígens de l'art conceptual català. Recuperà peces d'art pobre de principis dels 70. Va ser com tornar a casa. Ara, el Museu de l'Empordà li dedica una retrospectiva que permet tancar el cercle del seu viatge vital.

FIGUERES | CRISTINA VILÀ

■ En l'obra de Lluís Peñaranda (1947-2010) hi és molt present la figura de l'arquer. Tenint això present, Juliette Murphy i Cristina Masanés han construït una constel·lació de Sagitari que esdevé un viatge a les profunditats i elements de l'obra de l'artista. Un viatge seductor convertit en exposició, *Flor de cotó*, al Museu de l'Empordà de Figueres. Inaugurada divendres passat, la mostra permet recórrer el món íntim, poètic i màgic de Peñaranda. Feia set anys, des de la seva mort, que no es podia contemplar. El gran regal és veure, per primer cop, textos i obra inèdita, una fantàstica sèrie feta amb tinta sobre el poemari *Càntic dels càntics* que, en el seu moment, no es va editar.

El caràcter ordenat de l'artista, la no profanació del seu taller que es preserva tal qual ell el va deixar, i el gran volum de peces conservades per l'artista, li ho ha posat més fácil a Murphy. Ella, qui fou amiga de Peñaranda i és una gran coneixedora de la seva producció, s'ha passat moltes hores inventariant l'obra, prenent mides i imaginant aquesta exposició el títol de la qual, *Flor de cotó*, emula una performance, de les poques que havia fet Peñaranda, on ell es mostrava, obertament, com un ésser fràgil. De fet, el visitant té l'opció de reviure-la en una projecció amateur que s'emet al primer pis.

El visitant arrenca aquest meravellós viatge pel món Peñaranda remuntant-se als inicis amb uns dibuixos de treball primerencs, del 1971, que tenen un traç molt nítid i un punt d'ironia; unes peces penjades en un estenedor i dues instal·lacions. Aquestes lliguen intrínsecament amb dues escultures dels anys 90 "molt alquímiques" –un ceptre i una corona– fetes amb ossos recuperats a la platja del Claper que servia com abocador del mercat. "El seu món imaginari convida a flotar, de fet, en algunes obres ell vola fins a un altre món", afirma Murphy.

Peñaranda es va formar a la Massana en dibuix, pintura i disseny gràfic. Malgrat tot, "no era un pintor de cavallet", diu Murphy tot afegint que "l'art conceptual és bàsic, perquè li obre una manera d'expressar-se que no troba dins la formació clàssica". Del dibuix passa a la pintura i, després, incorpora el collage.

Hi ha elements que es van repetint a través dels anys: les dualitats, l'ull, l'espiral, el cercle o el cordill amb el qual cus, contundentment, algunes peces. Murphy, restauradora de professió, comenta l'ús per part de Peñaranda d'algunes tècniques surrealistes que l'allunyen de la nitidesa gràfica per arribar a un estil més pictòric per treure'n "l'atmosfera". "Era un pintor modern, treballa amb altres estris, molt lliure", diu.

Espontaneïtat i contenció

Encara a la planta baixa, es mostren peces dels anys 80 que van evolucionant i incorporant la pintura i altres matèries, com paper de paret pintat, que li va servint per alliberar-se i dotant-la de més màgia. "El diàleg que té amb la matèria li dona el punt de força i, a la vegada que és més espontani, també és més contingut", reconeix Murphy. Completen unes peces d'una sèrie de bestiari i quatre obres inspirades en els elements que Murphy elogia altament i assegura podrien exhibir-se a qualsevol museu.

El recorregut de la mostra segueix en una sala del primer pis. Allà s'exhibeix les il·lustracions inèdites pel *Càntic dels càntics*, cinc mandales de grans dimensions i l'obra *Fruit d'un somni* del 1996, un guaix en tinta xinesa i cosit d'un nivell excepcional.

L'exposició inclourà activitats paral·leles com una conferència i sessions d'artteràpia, en què Peñaranda es va bolcar des del 1994.

D'altra banda, *Flor de cotó* s'instal·larà el 4 de maig al Museu de Granollers, ciutat on Peñaranda va viure la infantesa, adolescència i eclosió artística. Aquest centre museístic s'encarrega d'editar també el catàleg de la mostra.

MUSEU DE L'EMPORDÀ

LA MÀGIA DE L'ESCRIPTURA

Mostren seleccions de textos inèdits de l'artista

➤ A Lluís Peñaranda, li agradava escriure. Sempre ho feia en castellà, fins i tot els títols de les peces. Els responsables de l'exposició han volgut respectar-ho i transcriuen mots escollits inèdits, una mena de haiku de gran sensibilitat.

MUSEU DE L'EMPORDÀ

LA SÈRIE DE MANDALES

De la simbologia oriental a la tradició judeocristiana

➤ A la mostra, s'exhibeixen cinc grans mandales de la sèrie «La creació dels símbols» on Murphy percep la influència de l'art romànic català. "Hi ha una nitidesa i senzillesa, s'allunya de l'església però alhora és proper", confirma.

La inauguració de l'exposició que es pot veure fins al 17 d'abril. SANTI COLL

Una joia inèdita, dinou il·lustracions poètiques

El 2001 Peñaranda va crear dinou il·lustracions en tinta xinesa sobre paper de gran bellesa i riquesa per il·lustrar el poemari *Càntic dels càntics*. Són obres que mostren el caràcter meticulós i detallista de l'artista. El projecte, que reposava oblidat dins una carpeta del seu taller, no es va editar mai. Per primera vegada, doncs, se li fa justícia i s'exhibeixen públicament. "Havíem de fer-ho tant sí com no, perquè són una joia i posa els pilars de la serietat de la seva obra", diu Murphy. Des del museu, les il·lustracions s'han emmarcat, tot preservant les marques originals per l'edició, quelcom que tant Masanés com Murphy tenen l'esperança de recuperar. FIGUERES | C.V.